

21 Μαρτίου, 1990

(ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές)

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΔΗΜΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,

*Εφεσίβλητου.**(Ποινική Έφεση Αρ. 5117).*

Ερμηνεία Νόμων — Τελεολογική ερμηνεία — Επιτρέπει την απόδοση της ερμηνείας, που συντελεί στην ευδόωση των σκοπών του νομοθέτη, αλλά δεν δικαιολογεί απόκλιση από ρητές διατάξεις ή μεταβολή του κειμένου του νόμου.

Λέξεις και Φράσεις — "Υπηρεσία" στο άρθρο 2 του Περί Κέντρων Αναψυχής Νόμου, 1985 (Ν. 29/85) — Δεν περιλαμβάνει εισοδο σε δισκοθήκη — Γι' αυτό και η ανταμοιβή για εισοδο δεν υπόκειται στην εκ 3% φορολογία. 5

Λέξεις και Φράσεις — "εστίασις" στα πλαίσια του αυθεντικού ερμηνευτικού ορισμού της λέξεως "υπηρεσία" στο άρθρο 2 του Περί Κέντρων Αναψυχής Νόμου, 1985 (Ν. 29/85) — Υποδηλώνει παροχή γεύματος. 10

Το μόνο επίδικο θέμα στην έφεση αυτή ήταν κατά πόσο η ανταμοιβή για εισοδο σε δισκοθήκη είναι ανταμοιβή για "υπηρεσία" εν τη εννοία της λέξεως "υπηρεσία" στο άρθρο 2 του πιο πάνω νόμου, υποκειμένη κατ' ακολουθία στη σχετική φορολογία των 3%. Η απάντηση στο ερώτημα ήταν αρνητική και γι' αυτό η έφεση κατά της πρωτόδικης αθωωτικής αποφάσεως απορρίφθηκε. 15

*Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.***Έφεση εναντίον αθώωσης.** 20

Έφεση εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Αριθμός ποινικής υπόθεσης 19465/87) με την οποία ο Επαρχιακός Δικαστής Κληρίδης αθώωσε τον κατηγορούμενο στην κατηγορία ότι παρέλειψε να εισπράξει και καταβάλει στον Κ.Ο.Τ. το εκ 3% ποσοστό επί της τιμής του εισιτηρίου εισόδου κάθε πελάτη της δισκο-

 25

5 θήκης Malibu κατά παράβαση του άρθρου 14 (6) (7) (8) και του Κανονισμού 10(1) των Περί Κέντρων Αναψυχής Κανονισμών του 1986 και στην κατηγορία ότι παρέλειψε να υποβάλει στον Κ.Ο.Τ. για καταγραφή και διάτρηση με ειδική σφραγίδα τα χρησιμοποιούμενα εισιτήρια εισόδου κατά παράβαση των άρθρων 15 (1) (2) και 18 (1) (2) (7) του Περί Κέντρων Αναψυχής Νόμου, 1985 (Νόμος 29/85).

Γ. Χαραλαμπίδης, για τον εφεσείοντα.

Στ. Παύλου, για τον εφεσίβλητο.

10 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση θα δοθεί από το Δικαστή Γ. Μ. Πική.

15 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Το μοναδικό ερώτημα που καλούμεθα να απαντήσουμε είναι αν η ανταμοιβή για την είσοδο σε δισκοθήκη για σκοπούς ψυχαγωγίας υπόκειται στη φορολογία που προβλέπει ο Περί Κέντρων Αναψυχής Νόμος, 1985 (Ν. 29/85 - ο νόμος), που έχει καθοριστεί στο ποσοστό των 3% του τιμήματος των υπηρεσιών που παρέχονται. Η απάντηση εξαρτάται από την ερμηνεία του όρου "υπηρεσία" ο οποίος περιέχεται στο άρθρο 2 του νόμου.

20 Δεν αμφισβητείται ότι η πώληση ποτού εντός της δισκοθήκης είτε υπό τη μορφή προσθήκης του τιμήματος στο εισιτήριο ή ξεχωριστά υπόκειται στην προβλεπόμενη φορολογία. Ο πρωτόδικος Δικαστής μετά από προσεκτική εξέταση του θέματος απάντησε το ερώτημα αρνητικά και

25 αποφάσισε ότι το ποσό το οποίο εισπράττεται δεν υπόκειται στη φορολογία, διότι δεν αντιπροσωπεύει την παροχή υπηρεσίας, με την έννοια που αποδίδεται στον όρο από το νόμο.

30 Κρίνουμε ότι η απόφαση είναι σωστή και πιό κάτω εκθέτουμε τους λόγους για τους οποίους καταλήγουμε σ' αυτό το συμπέρασμα. Σε φορολογία υπόκειται μόνο το αντίτιμο για τις υπηρεσίες που προβλέπει ο νόμος. Οι υπηρεσίες αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 2 και είναι εκείνες που περιλαμβάνονται στον όρο "υπηρεσία" ο

35 οποίος ορίζεται ως εξής:-

"υπηρεσία σημαίνει -

(α) παροχήν εστίασεως ή πάσης φύσεως φαγητών, ποτών ή γλυκισμάτων, ανεξαρτήτως του εάν προσφέρεται μουσική ή καλλιτεχνικόν πρόγραμμα,

(β) διοργάνωσιν χοροεσπερίδων, δεξιώσεων, συνεστιάσεων συγχαρητηρίων επισκέψεων ή άλλων εκδηλώσεων παρόμοιας φύσεως". 5

Η λέξη "εστίαση" στην καθομιλουμένη και ανεξάρτητα από το κείμενο στο οποίο απαντάται, υποδηλώνει απαραιτήτως την παροχή γεύματος. Η ερμηνεία αυτή υποστηρίζεται, όπως έχει υποδειχθεί από το πρωτόδικο δικαστήριο και από ερμηνευτικά λεξικά της ελληνικής γλώσσας. (Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό, Ελευθερουδάκη, Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας, της Πρωίας και Νέα Μεγάλη. Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, του Χάρη Πάτση). 10

Δεν υπάρχει καμιά ένδειξη στην παράγραφο (α) του όρου "υπηρεσία" ότι η συνήθης έννοια του όρου "εστίαση" τροποποιείται ή μεταβάλλεται για τους σκοπούς του νόμου. Η φράση που ακολουθεί "... η πάσης φύσεως ποτών ή γλυκισμάτων ..." διασαφηνίζει προς αποφυγή αμφιβολιών ότι περιλαμβάνονται στις προβλεπόμενες υπηρεσίες και όσα συνήθως συνοδεύουν το γεύμα, ποτά και edésματα και μάλιστα ότι η παροχή τους υπόκειται σε φορολογία ανεξάρτητα από την προσφορά γεύματος. Και στην παράγραφο (β) του όρου "υπηρεσία" η εστίαση είναι στο επίκεντρο των εορταστικών εκδηλώσεων που περιλαμβάνονται στις υπηρεσίες που υπόκεινται σε φορολογία. Η συμπληρωματική φράση "ή άλλων εκδηλώσεων παρόμοιας φύσεως" περιλαμβάνει, όπως σωστά αναφέρεται στην απόφαση του πρωτόδικου δικαστηρίου, εκδηλώσεις που έχουν τα κοινά χαρακτηριστικά χοροεσπερίδων, δεξιώσεων και συνεστιάσεων συγχαρητηρίων επισκέψεων, δηλαδή την παροχή γεύματος, ποτού ή γλυκισμάτων στα πλαίσια μεμονωμένων εορταστικών διοργανώσεων. 15
20
25
30

Προκύπτει ότι η είσοδος σε δισκοθήκη και μόνον για σκοπούς ψυχαγωγίας δεν συνιστά υπηρεσία με την έννοια που αποδίδεται στον όρο από το νομοθέτη. 35

Ο κ. Χαραλαμπίδης ο οποίος ανέπτυξε κάθε επιχείρημα που μπορούσε να προβληθεί για την διασταλτική ερμηνεία του όρου "υπηρεσία" εισηγήθηκε μεταξύ άλλων ότι οι σκοποί του νομοθέτη όπως συνάγονται από τον τίτλο του νόμου υποδηλώνουν πρόθεση υπαγωγής στους σκοπούς της νομοθεσίας υπηρεσιών που αποβλέπουν στην ψυχαγωγία των θαμώνων κέντρου. Ο στόχος αυτός είναι τόσο έκδηλος, εισηγήθηκε, ώστε να επιβάλλει την ερμηνεία του όρου "υπηρεσία" με τρόπο που να εναρμονίζεται με τον πρωταρχικό σκοπό του νομοθέτη.

Η τελεολογική μέθοδος ερμηνείας των νόμων (teleological, purposive interpretation) επιτρέπει οποτεδήποτε το κείμενο της νομοθεσίας παρέχει την ευχέρεια, την απόδοση της ερμηνείας εκείνης που αποτελεσματικότερα προωθεί την ευόδωση των κατά άλλα έκδηλων σκοπών του νομοθέτη. Δεν δικαιολογεί όμως η τελεολογική μέθοδος ερμηνείας, ούτε καθιστά εφικτή, ούτε επιτρέπει την απόκλιση από τις ρητές διατάξεις της νομοθεσίας ή τη μεταβολή του κειμένου της. Όπου οι πρόνοιες της νομοθεσίας είναι σαφείς το κείμενο της αποτελεί το μόνο αυθεντικό οδηγό για τους συγκεκριμένους σκοπούς του νομοθέτη.

Ο τίτλος προσδιορίζει το θέμα της νομοθεσίας. Οι σκοποί της νομοθεσίας συνάγονται από το προοίμιο και το σύνολο των διατάξεών της. Στην περίπτωση του Ν. 29/85 δεν διαφαίνεται πρόθεση του νομοθέτη να φορολογήσει την παροχή υπηρεσιών για κάθε μορφή ψυχαγωγίας αλλά μόνο για εκείνες (τις μορφές) που σχετίζονται με την εστίαση και τα συναφή.

Στην προκειμένη περίπτωση όχι μόνον το τί περιλαμβάνει ο όρος "υπηρεσία" είναι σαφές, αλλά ούτε φαίνεται οι πρόνοιες του να έρχονται σε αντίθεση με οποιοδήποτε άλλο καταφανή σκοπό του νομοθέτη.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

Η Έφεση απορρίπτεται.